

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/33/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016201946
Dátum vydania rozhodnutia: 11.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016201946.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: JUDr. M. M., bytom H. XX, XXX XX N., právne zastúpený: JUDr. Ladislav Janči, advokát, Dončova 1451/21, 034 01 Ružomberok, proti žalovanému (sťažovateľa): Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, P.O.Box 100, 810 05 Bratislava 15, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 67/2016, č. 14946/2016/D220-SLP/29733-M zo dňa 30.06.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 214/2016-36 zo dňa 31.10.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 214/2016-36 zo dňa 31.10.2017 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 191 ods. 1 písm. d), § 191 ods. 3 písm. a) a § 191 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 67/2016, č. 14946/2016/D220-SLP/29733-M zo dňa 30.06.2016 a rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 19051/2013/B622-SV/z.47179/Pa zo dňa 10.09.2013 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že po preskúmaní spisového materiálu, administratívneho spisu orgánu verejnej správy, ako aj rozhodnutia žalovaného a I. stupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy dospel k záveru, že bolo potrebné obe rozhodnutia orgánu verejnej správy zrušiť pre nesprávne právne posúdenie veci.

3. Krajský súd uviedol, že nemohol súhlasiť s námietkami žalobcu, že na rozhodnutí ministra č. 67/2016 Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky absentujú obligatórne náležitosti, a teda nie je správnym a zákonu zodpovedajúcim rozhodnutím. Je pravdou, že na uvedenom rozhodnutí chýba dátum jeho vydania, avšak táto chyba nemá za následok jeho neplatnosť či nulitu, pretože sa jedná o inú zrejmu nesprávnosť, a teda len určitú vadu, ktorá sa dá kedykoľvek odstrániť. Je teda na aktívnej procesnej účasti strán sporu, či podajú návrh na jeho opravu alebo nie a taktiež túto inú zrejmu nesprávnosť môže ex offio opraviť aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal.

4. Rovnako krajský súd nepovažoval za dôvodné námietky žalobcu o tom, že na uvedenom rozhodnutí absentuje odtlačok úradnej pečiatky, podpis, meno a priezvisko oprávnenej osoby, nakoľko po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia zistil, že na piatej strane sa nachádza meno a priezvisko osoby „F. N. - minister dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky“ spolu s odtlačkom úradnej pečiatky a podpisom ministra, pričom stačí že originál podpisu (alebo overený elektronický podpis) sa nachádza na prvopise listiny.

5. Ďalším žalobným dôvodom, ktorý žalobca uviedol vo svojej žalobe, je skutočnosť, že orgán rozhodujúci o podanom rozklade - minister ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky dostatočne neskúmal okruh účastníkov konania, pretože keby tak urobil, zistil by, že vlastníkom stavby, o ktorej užívanie v tomto konaní ide, je spoločnosť PROGRES - INVEST, s.r.o., Tkáčska 2, Prešov.

6. Správny súdny poriadok ráta aj s tou možnosťou, že správny orgán, resp. orgán verejnej správy nekonal s vlastníkom stavby, ktorý samozrejme jednoznačne patrí medzi osoby, o ktorej právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo ktorej práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Vôľou zákonodarcu bolo v preskúmvacom súdnom konaní podľa Správneho súdneho poriadku zabezpečiť ochranu aj tomu účastníkovi správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť konaním správneho orgánu dotknuté. K náprave tejto chyby v správnom konaní prináleží opomenutému účastníkovi konania podať správnu žalobu na správny súd.

7. Aj v tomto prípade správny súd dospel k záveru, že argumenty žalobcu neboli natoľko dôvodné, aby rozhodnutie dotknutého orgánu z tohto dôvodu zrušil. Je teda vecou spoločnosti PROGRES - INVEST, s.r.o., Tkáčska 2, Prešov, aby podala správnu žalobu na súd a nie predchádzajúceho vlastníka, ktorý ju o prebiehajúcom správnom konaní beztak mohol informovať, aby sa domáhala nápravy prostredníctvom rozhodnutia správneho súdu o ne/doručení uvedeného rozhodnutia.

8. Správny súd uviedol, že podstatným argumentom v konaní o správnej žalobe bolo tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky ako i rozhodnutie ministra Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, neboli správne, zákonné ani dostatočne odôvodnené, pokiaľ jediným dôvodom na zrušenie predchádzajúcich rozhodnutí bol ten argument, že mesto Bardejov ako i vtedajší Krajský stavebný úrad v Prešove, nezohľadnili stanovisko Krajského pamiatkového úradu ako i Pamiatkového úradu SR, pričom bolo preukázané, že oba orgány toto stanovisko zohľadnili a v odôvodnení svojho rozhodnutia sa s ním aj náležite vysporiadali.

9. Ďalším argumentom v tomto konaní bolo tvrdenie žalobcu, že protest generálneho prokurátora bol nezákonný, pretože prokurátor podal protest na totožnom skutkovom základe ako už aj v minulosti proti rozhodnutiu mesta Bardejov č. ŽP 2011/01335 zo dňa 18.08.2011, o ktorom bolo rozhodnuté Krajským stavebným úradom v Prešove sp. zn. 2012-285/1147-4/SP-VB zo dňa 02.04.2012, čo možno považovať za porušenie zásady ne bis in idem. V prípade nevyhoveniu protestu prokurátora je možné podať žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia. Inak povedané, proti rozhodnutiu o nevyhovení protestu prokurátora nie je možné podať ďalší protest, ale jedine správnu žalobu na súd v zmysle § 27 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre (ďalej len ako „zákon č. 153/2001 Z.z.“), čo prokurátor nevyužil.

10. Krajský súd dospel k záveru, že zrušenie právoplatného rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Prešove, odboru štátnej stavebnej správy č. 2012-285/1147-4/SP-VB zo dňa 02.04.2012 Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 19051/2013/B622-SV/z.47179/Pa zo dňa 10.09.2013 bolo v rozpore so zákonom, pretože žalovaný pri vydávaní napadnutého rozhodnutia jednak úplne rezignoval na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv vlastníka, ktorým nebol už v danom prípade stavebník, ale spoločnosť PROGRES - INVEST, s.r.o., Tkáčska 2, Prešov a bol toho názoru, že zákon výslovne ukladá správnomu orgánu dbať na to, aby boli dobromyseľne nadobudnuté práva čo najmenej dotknuté. Potrebu ochrany právnej istoty jednotlivca, stability právnych vzťahov založených právoplatným rozhodnutím orgánu verejnej správy a predvídateľnosti rozhodovania štátnych orgánov, ktoré sú základom právneho štátu, žalovaný orgán preto nesprávne vyhodnotil, resp. nevyhodnotil, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia len konštatoval, že stavebný úrad napriek nesúhlasnému záväznému stanovisku krajského pamiatkového úradu, ktoré potvrdil aj jeho nadriadený orgán Pamiatkový úrad SR, vydal v prospech stavebníka rozhodnutie o zmene predmetnej stavby pred dokončením a o povolení jej užívania.

11. Vzhľadom na skutočnosť, že uvedená stavba sa nachádza v pamiatkovom území Pamiatkovej rezervácie Bardejov, evidovanej v Ústrednom zozname pamiatkového fondu, je podľa správneho súdu zrejmé, že pre konanie a rozhodovanie stavebného úradu o povolení zmeny uvedenej stavby je potrebné záväzné stanovisko krajského pamiatkového úradu podľa zákona č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu (ďalej len ako „zákon č. 49/2002 Z.z.“). Krajský pamiatkový úrad v Prešove vydal záväzné stanovisko č. PO-11/905/02/2310/Li dňa 03.03.2011, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s vydaním rozhodnutia o zmene stavby pred dokončením a kolaudačného rozhodnutia na dvorové objekty - Radničné námestie č. 32 a č. 33 v Bardejove. Keďže k dohode na dopĺňujúcom konaní medzi Krajským pamiatkovým úradom v Prešove a stavebníkom nedošlo, požiadal stavebný úrad o stanovisko Pamiatkový úrad SR, ktorý stanoviskom PÚ-11/297-16/5120/KUB zo dňa 06.07.2011 preskúmal stanovisko Krajského pamiatkového úradu v Prešove a taktiež nesúhlasil s vydaním rozhodnutia o zmene stavby pred jej dokončením a kolaudačného rozhodnutia stavby, ktorá sa nachádza v pamiatkovom fonde v registri pamiatkových rezervácií pod č. 2 zapísanej v zozname svetového kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO.

12. V kolaudačnom konaní dotknutý orgán môže svoj názor vyjadriť vo forme stanoviska, ktoré musí uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak sa na stanovisko neprihliadne (koncentračná zásada). V praxi sa môže vyskytnúť situácia, že stanovisko jedného dotknutého orgánu je odlišné od stanovísk iných dotknutých orgánov alebo že sa stanovisko dotknutého orgánu líši od názoru stavebného úradu vykonávajúceho kolaudačné konanie

a) Stanovisko jedného dotknutého orgánu je odlišné od stanovísk iných dotknutých orgánov (rozpor medzi stanoviskami dotknutých orgánov); V tomto prípade sa postupuje podľa ustanovenia § 136 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej len ako „stavebný zákon“) - riešenie rozporov. Samotné riešenie rozporov je významné z toho hľadiska, že stavebný úrad vykonávajúci kolaudačné konanie nemôže bez zosúladenia odlišného stanoviska s inými stanoviskami dotknutých orgánov vo veci rozhodnúť, pretože stanoviská dotknutých orgánov sú pre stavebný úrad záväzné. Z uvedeného vyplýva, že odstraňovanie rozporov medzi jednotlivými stanoviskami dotknutých orgánov sa musí uskutočniť ešte pred rozhodnutím stavebného úradu vo veci samej.

Pre riešenie rozporov stavebný zákon preferuje dohodu orgánov nadriadených dotknutým orgánom.

b) Stanovisko dotknutého orgánu je odlišné od názoru stavebného úradu vykonávajúceho kolaudačné konanie; Stavebný zákon *expressis verbis* túto situáciu neupravuje.

13. Analogicky je možné aplikovať postup pri odstránení rozporov medzi jednotlivými dotknutými orgánmi uvedený v bode a) a rozpor medzi dotknutým orgánom a správnym orgánom, ktorý vedie konanie, odstrániť dohodou, prípadne rozhodnutím ministerstva. V súvislosti s právom na spravodlivé súdne konanie (aj správne) sa vyžaduje, aby nesúhlasné stanovisko stavebného úradu bolo v rozhodnutí náležite a podrobne odôvodnené.

14. Správny súd ďalej uviedol, že v predmetnej právnej veci išlo o situáciu uvedenú v bode 43 písm. b), keď stavebný úrad vykonávajúci kolaudačné konanie nesúhlasil so stanoviskom dotknutého orgánu - Krajského pamiatkového úradu v Prešove. Z obsahu súdneho spisu správneho súdu vyplynulo, že stavebný úrad sa snažil rozpor odstrániť v doplňujúcom konaní, a následne požiadal o stanovisko Pamiatkový Úrad SR, avšak bezúspešne.

15. Konečné rozhodnutie je vždy na stavebnom orgáne, v tomto prípade meste Bardejov, resp. vtedajšom Krajskom stavebnom úrade v Prešove, ktoré sa so záporným stanoviskom Krajského pamiatkového úradu ako i Pamiatkového úradu SR Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky adekvátne vysporiadali a svoje rozhodnutie náležite odôvodnili (v čom považovali námietky dotknutých orgánov za nedôvodné). Podľa súdu sa v nesúhlasnom stanovisku Krajského pamiatkového úradu v Prešove jednalo o viac menej šikanózne vytýkanie „nedostatkov“, pričom už len v bode 5/ ohľadne farebnosti strešnej krytiny možno vidieť neodôvodnenosť stanoviska krajského pamiatkového úradu, pretože vytýkaná farebnosť strešnej krytiny sa nachádza priamo na objekte č. 10, na Radničnom námestí a nie je zdôvodnené, prečo táto farebnosť nemôže byť aj na dvornom krídle nachádzajúcom sa taktiež na Radničnom námestí.

16. V druhej vete ustanovenia § 140b ods. 1 stavebného zákona je uvedené, že obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci. Toto ustanovenie si však nemožno vykladať reštriktívne a to, že v prípade, ak pamiatkový úrad vydá záporné stanovisko, znamená to záporné rozhodnutie aj pre stavebný úrad. Rozhodnutie pamiatkového úradu v žiadnom prípade nemôže prejudikovať rozhodnutie stavebného úradu. V opačnom prípade by sa všetky kompetencie v stavebnom konaní mohli preniesť na spomenuté dotknuté orgány, ktorý by v konečnom dôsledku mali „posledné a rozhodné slovo“ pri vydávaní kolaudačného rozhodnutia, čo by odporovalo platnému zákonu.

17. Rozhodnutie ministra Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky nebolo podľa názoru správneho súdu správne a zákonné, pokiaľ v jeho odôvodnení bolo jediným dôvodom na zrušenie predchádzajúcich rozhodnutí ten argument, že mesto Bardejov ako i vtedajší Krajský stavebný úrad v Prešove nezohľadnili stanovisko Krajského pamiatkového úradu ako i Pamiatkového úradu SR. Krajský súd mal za preukázané, že oba orgány toto stanovisko zohľadnili a v odôvodnení svojho rozhodnutia sa s ním aj náležite vysporiadali.

18. Na základe uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako i rozhodnutie, ktoré mu predchádzalo, vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a bolo potrebné ich zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému správnomu orgánu na ďalšie konanie (§ 191 ods. 1 písm. d), § 191 ods. 3 písm. a) a § 191 ods. 4 SSP) aj z toho dôvodu, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

19. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalovaný v postavení sťažovateľa (ďalej aj ako „sťažovateľ“) dňa 15.1.2018 kasačnú sťažnosť podľa ust. § 438 SSP, ktorou sa domáhal zrušenia vyššie citovaného rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 214/2016-36 zo dňa 31.10.2017 a vrátenia veci na ďalšie konanie, resp. zmeny napadnutého rozsudku tak, že kasačný súd zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

20. Súčasne sa domáhal, aby kasačný súd ešte pred rozhodnutím vo veci samej vydal uznesenie, ktorým by priznal odkladný účinok kasačnej sťažnosti žalovaného. V kasačnej sťažnosti uviedol, že podľa jeho

právneho názoru Krajský súd v Bratislave rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď ako dôvod zrušenia rozhodnutí uviedol, že rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

21. Zdôraznil, že KPÚ ako dotknutý orgán štátnej správy vydal záväzné stanovisko č. PO-11/905-02/23110/LI zo dňa 3.3.2011, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s vydaním rozhodnutia o povolení zmeny predmetnej stavby pred dokončením a kolaudačného rozhodnutia, ktorá sa nachádza v pamiatkovom území pamiatkovej rezervácie Bardejov evidovanej v ústrednom zozname pamiatkového fondu v registri pamiatkových rezervácií pod č. 2 a zapísanej v zozname svetového kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO. KPÚ v uvedenom záväznom stanovisku uviedol, že dokumentácia zmeny predmetnej stavby pred dokončením prezentuje tie zmeny, ku ktorým sa už vyjadril v predchádzajúcom záväznom stanovisku, v ktorom zdôraznil, že zmeny schválenej projektovej dokumentácie sú neprípustné.

22. V danom prípade sa žalovaný stotožnil v celom rozsahu s právnym názorom vyjadreným v proteste prokurátora a síce, že v uvedenej veci došlo k závažnému porušeniu príslušných ustanovení stavebného zákona ako aj správneho poriadku a to najmä z dôvodu, že napriek nesúhlasnému záväznému stanovisku vydal stavebný úrad rozhodnutie o zmene predmetnej stavby pred dokončením a o povolení jej užívania v prospech stavebníka, ktorým je žalobca.

23. Žalovaný ďalej uviedol, že nesúhlasí s námietkou súdu, že nedbal na dobromyseľne nadobudnuté práva žalobcu. Zákonná povinnosť správneho orgánu dbať pri zrušení právoplatného rozhodnutia, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté nie je podľa jeho právneho názoru možné chápať tak, že tieto práva nemôžu byť dotknuté vôbec. Žalovaný sa vo svojich rozhodnutiach dostatočne vysporiadal s dobromyseľne nadobudnutými právami žalobcu, na druhej strane však treba vziať do úvahy tú skutočnosť, že predmetná stavba sa nachádza v pamiatkovom území Pamiatkové rezervácie Bardejov evidovanej v ústrednom zozname pamiatkového fondu a je zapísaná v zozname svetového, kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO. Je preto bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že v konaniach a rozhodnutiach správnych orgánov musí byť rešpektovaný verejný záujem na ochrane pamiatkového fondu.

24. Ku kasačnej sťažnosti sa dňa 27.02.2018 vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu tak, že navrhol, aby kasačný súd túto v celom rozsahu zamietol. Mal za to, že krajský súd sa vo svojom rozsudku dostatočným spôsobom zaoberal a vyvrátil právne argumenty žalovaného ohľadom právnych účinkov záväzného stanoviska Krajského pamiatkového úradu v Prešove, ako aj Pamiatkového úradu SR. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovacia činnosť NS SR, konkrétne uznesenie 2Sžo/228/2009 zo dňa 19.01.2010. Žalobca rovnako nesúhlasil ani s tým, aby bolo vyhovené návrhu sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

III.

Konanie na kasačnom súde

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

26. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g) SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

27. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/214/2016-36 zo dňa 31.10.2017, ktorým tento zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného č. 67/2016, č. 14946/2016/D220-SLP/29733-M zo dňa 30.06.2016 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č.

19051/2013/B622-SV/z.47179/Pa zo dňa 10.09.2013.

28. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že stavebný úrad mesta Bardejov rozhodnutím č. ŽP2011/01335 zo dňa 18.08.2011 povolil podľa § 82 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) zmenu stavby „polyfunkčný dom - dvorové časti domov č. XX, XX na Radničnom námestí v Bardejove". Na pozemku parc. č. Y, 910/6 v katastrálnom území Bardejov pred dokončením a zároveň aj užívanie tejto stavby pre žalobcu.

29. Proti tomuto rozhodnutiu podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bardejov protest podľa § 69 ods. 2 správneho poriadku. Rozhodnutím bývalého krajského stavebného úradu v Prešove, odbor štátnej stavebnej správy (ďalej len „KSÚ") č. 2012-285/1147-4/SP-VD zo dňa 02.04.2012 nebolo vyhovené protestu podanému proti rozhodnutiu stavebného úradu.

30. Proti právoplatnému rozhodnutiu KSÚ následne bol podaný prokurátorom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky protest prokurátora VI/2 Gd58/13-15 zo dňa 12.08.2013.

31. O tomto proteste rozhodlo Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR rozhodnutím č. 19051/2013/B622-SV/z.47179/Pa zo dňa 10.09.2013, ktorým protestu prokurátora bolo vyhovené a bolo zrušené protestom napadnuté právoplatné rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove, odboru štátnej stavebnej správy č. 2012-285/1147-4/SP-VB zo dňa 02.04.2012.

32. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 67/2016 tak, že rozklad voči vyššie špecifikovanému prvostupňovému rozhodnutiu bol potvrdený.

33. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia vyplýva právny názor žalovaného, že ak sa konanie vedené podľa stavebného zákona dotýka záujmov chránených osobitnými predpismi v tomto prípade ide o zákon č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu, ktorým v tomto prípade je Krajský pamiatkový úrad.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

34. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

35. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

36. Podľa § 126 ods. 1 stavebného zákona, ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečebných zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu, podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

37. Podľa § 140a stavebného zákona dotknutým orgánom podľa tohto zákona je :

- a) Orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1 a konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí
- b) Obec, ak nie je stavebným úradom podľa tohto zákona a konanie sa týka pozemku alebo stavby na jej území okrem stavby diaľnice a cesty pre motorové vozidlá
- c) Vlastník sietí a zariadení technického vybavenia územia a iná právnická osoba, ak to ustanovuje osobitný predpis

38. Podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

39. Podľa § 140b ods. 5 stavebného zákona pri riešení rozporov medzi dotknutými orgánmi vyplývajúcich zo záväzných stanovísk sa postupuje podľa § 136. Ak námietky účastníkov konania smerujú proti obsahu záväzného stanoviska, stavebný úrad konanie preruší a vyžiada si od dotknutého orgánu stanovisko k námietkam. Ak dotknutý orgán stanovisko nezmení, stavebný úrad si vyžiada potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska od orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie veci stavebným úradom.

40. Podľa § 11 ods. 2 písm. e zákona č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu v znení neskorších predpisov Krajský pamiatkový úrad rozhoduje podľa § 24, 31 a 43, 37, 39, 42 a 43 vydáva záväzné stanoviská podľa § 30 a 32 a stanoviská podľa § 29 tohto zákona.

41. Podľa § 30 ods. 4 citovaného zákona záväzné stanovisko Krajského pamiatkového úradu sa vyžaduje ku všetkým rozhodnutiam iných orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými môžu byť dotknuté záujmy chránené týmto zákonom.

42. Podľa § 32 ods. 12 citovaného zákona v územnom konaní, v stavebnom konaní, v konaní o povolení zmeny stavby, v konaní o dodatočnom povolení stavby, v konaní o ohlásených udržiavacích prác, v kolaudačnom konaní, v konaní o zmene v užívaní stavby, v konaní o povolení terénnych úprav, prác a zariadení alebo v konaní o odstránení nehnuteľnej kultúrnej pamiatky alebo stavby v pamiatkovom území a v ochrannom pásme rozhoduje stavebný úrad na základe stavebného stanoviska Krajského pamiatkového úradu. Stavebný úrad postupuje tak aj vtedy, ak práce možno vykonať na základe ohlásenia. Na vydanie záväzného stanoviska sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

43. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

44. Správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

45. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom

predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

46. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

47. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

48. Najvyšší súd SR po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu konštatoval, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

49. Z predloženého spisového materiálu je nesporné, že predmetom súdneho prieskumu bolo konanie o povolení zmeny stavby pred dokončením s označením „Polyfunkčný dom dvorovej časti domov č. XX, XX . na Radničnom námestí v Bardejove" na pozemku parc. č. Y. v katastrálnom území N. a povolení jej užívania. Krajský pamiatkový úrad ako dotknutý orgán štátnej správy vydal záväzné stanovisko č. PO-11/905-02/2310/LI zo dňa 03.01.2011, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s vydaním rozhodnutia o povolení zmeny predmetnej stavby pred dokončením a kolaudačného rozhodnutia, ktorá sa nachádza v pamiatkovom území pamiatkovej rezervácie Bardejov evidovanej v ústrednom zozname pamiatkového fondu, v registri pamiatkových rezervácií pod č. 2 a zapísanej v zozname svetového kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO.

50. Krajský pamiatkový úrad v citovanom záväznom stanovisku uviedol, že dokumentácia zmeny predmetnej stavby pred dokončením prezentuje tie zmeny, ku ktorým sa už vyjadril vo svojom predchádzajúcom záväznom stanovisku zo dňa 12.10.2009, v ktorom určil, ktoré zmeny schválenej projektovej dokumentácie sú neprípustné.

51. Kasačný súd mal z administratívneho spisu ďalej za preukázané, že proti citovanému záväznému stanovisku Krajského pamiatkového úradu uplatnil stavebník námietky, preto stavebný úrad v súlade s § 140b ods. 5 stavebného zákona si vyžiadal od Krajského pamiatkového úradu stanovisko k týmto námietkam.

52. Stavebný úrad listom č. ŽP2011/01335-RR zo dňa 07.06.2011 vyžiadal od Pamiatkového úradu SR, ktorý je nadriadeným orgánom Krajského pamiatkového úradu v Prešove záväzné stanovisko. Pamiatkový úrad SR listom č. PU11/297-16/5120/KUV zo dňa 06.07.2011 nesúhlasné záväzné stanovisko Krajského pamiatkového úradu v Prešove zo dňa 03.03.2011 potvrdil.

53. Následne napriek nesúhlasnému záväznému stanovisku Krajského pamiatkového úradu v Prešove, ktoré bolo potvrdené aj nadriadeným orgánom Pamiatkového úradu SR, bolo vydané v prospech stavebníka rozhodnutie o zmene predmetnej stavby pred dokončením a povolení jej užívania.

54. Voči tomuto rozhodnutiu podal protest okresný prokurátor, o ktorom bolo rozhodnuté rozhodnutím Krajského stavebného úradu č. 2012-285/1147-4/SP-VB zo dňa 02.04.2012 tak, že protestu prokurátora nebolo vyhovené.

55. Následne bol podaný protest generálneho prokurátora č. VI/2 GD58/13-15 zo dňa 12.08.2013, v ktorom rozhodoval žalovaný Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej

republiky svojim rozhodnutím z 10.09.2013 tak, že vyhovel protestu prokurátora Generálnej prokuratúry a zrušil protestom napadnuté právoplatné rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove, odboru štátnej stavebnej správy č. 2012-285/1147-4/SP-VB zo dňa 02.04.2012.

56. V tejto súvislosti kasačný súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní danej veci je nutné, aby táto bola posudzovaná so zreteľom na všetky okolnosti v zmysle zásady proporcionality výsledku zamýšľaného žalobou, ako aj práv účastníka nadobudnutých „v dobrej viere“.

57. V prejednávanej veci je zrejmé, že bolo vydané rozhodnutie stavebného úradu napriek tej skutočnosti, že Krajský pamiatkový úrad, rovnako ako aj Pamiatkový úrad Slovenskej republiky vydali rovnaké nesúhlasné záväzné stanovisko k zmene predmetnej stavby a to z dôvodu, že ide o stavbu, ktorá sa nachádza v pamiatkovom území pamiatkovej rezervácie Bardejov, evidovanej v ústrednom zozname pamiatkového fondu a je zapísaná v zozname svetového kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO.

58. Oproti tejto skutočnosti stojí právo účastníka konania (stavebníka), ktorý sa dožaduje právnej ochrany na základe dobromyseľne nadobudnutých práv. V tomto prípade kasačný súd pristúpil k testu proporcionality, ktorý ako metrologický a analytický koncept slúži na to, resp. umožňuje nájsť vhodné riešenie daného konfliktu dvoch záujmov: verejný záujem kontra právo účastníka konania.

59. Slovenské právo je súčasťou európskeho právneho systému, z dôvodu ktorého je potrebné, aby aj rozhodovanie správnych orgánov odrážalo princípy dobrej verejnej správy, ktoré sú vyjadrené v odporúčaní Rady Európy a na tieto princípy odkazuje aj európska judikatúra. Uplatnenie princípov dobrej verejnej správy v praxi okrem iného znamená, že pri rozhodovaní správny orgán musí vychádzať z princípov ochrany nadobudnutých práv a legitímneho očakávania, ako aj z princípu proporcionality a z týchto princípov musia vychádzať aj súdy pri prieskume zákonnosti správnych orgánov.

60. V danom prípade je nesporné treba odlišiť verejný záujem súvisiaci s ochranou historickej pamiatky oproti súkromnému právu investora.

61. V prejednávanej veci z vyššie citovaného ustanovenia § 140a, 140b stavebného zákona vyplýva, že dotknuté orgány podávajú záväzné stanovisko, ktoré je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzné a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými stanoviskami vo veci nemôže rozhodnúť.

62. V danej veci je nesporné, že napriek dvom nesúhlasným stanoviskám Krajského pamiatkového úradu v Prešove ako aj Pamiatkového úradu Slovenskej republiky stavebný úrad v Bardejove vydal rozhodnutie, ktorým stavebníkovi (žalobcovi) povolil zmenu stavby pred dokončením.

63. V danom prípade ide o stavbu v pamiatkovom území pamiatkovej rezervácie Bardejov, evidovanej v ústrednom zozname pamiatkového fondu v registri pamiatkových rezervácií pod č. 2, podľa ktorého pamiatková rezervácia Bardejov bola vyhlásená dňa 11.06.1950. Následne v súlade s § 5 ods. 1 zákona č. 27/1987 Zb. o štátnej pamiatkovej starostlivosti boli nariadením Vlády SR č. 596/2001 Z.z. z 13.12.2001 vymedzené hranice územia pamiatkovej rezervácie Bardejov. Nariadenie vlády je platným a účinným všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým bolo konštituované územie pamiatkovej rezervácie. Dňa 30.11.2000 Výbor svetového dedičstva rozhodol o zápise historického jadra mesta Bardejov do zoznamu svetového a kultúrneho dedičstva UNESCO.

64. Kasačný súd je názoru, že ochranu pamiatkového fondu je potrebné pokladať za verejný záujem, ako zachovanie pamiatkovej hodnoty spočívajúcej v charaktere zástavby pozemku.

65. Podľa § 66 stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým

vyľučenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie. Záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia, dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, lehota na dokončenie stavby, plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia a napojenia na tieto siete, stavebný dozor, alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou, použitie vhodných stavebných výrobkov, povinnosť oznámiť začatie stavby.

66. V záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí predloženie podrobnejšej dokumentácie ešte pred začatím stavby, ktorá je potrebná na kontrolu dodržania podmienok určených na vyhovenie stavby, oznámenie určitého štádia stavby na účel výkonu štátneho stavebného dohľadu, predloženie dokladov odborných expertíz, meraní a posudkov, podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete zariadenia technického vybavenia pozemnej komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia a vymedzenie nevyhnutného rozsahu plôch pozemkov, ktoré budú tvoriť súčasť staveniska, podrobnosti pre opatrenia na susednom pozemku alebo na stavbe podľa § 135 spodropbnenie statických výpočtov na vyhodnotenie stavby, oznámenie mena (názvu, adresy, sídla zhotoviteľa stavby), ak bude určený vo výberovom konaní (§ 62 ods. 1 písm. d), úľavy na vytýčenie stavby (§ 75a ods. 1), požiadavky na označenie stavby na stavenisku.

67. V zmysle ustanovenia § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

68. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb, právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 správneho poriadku).

69. Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pri tom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe, alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

70. Podľa názoru kasačného súdu správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav veci a preto ich právne závery boli správne. Z uvedených dôvodov Krajský súd v Bratislave nepostupoval správne a v súlade s zákonom, keď preskúmané rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil.

71. Podľa názoru kasačného súdu predpokladom začatia stavebného konania podľa § 88a stavebného zákona je zistenie staveným úradom, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, pričom, stavebný úrad začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami, chránenými týmto zákonom.

72. Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 88a upravuje jednak postup vlastníka nepovolennej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu pri nepovolených stavbách. Z odsekov 1 a 2 vyplýva, že dôkazné bremeno preukázať, že existujúce nepovolené stavby alebo stavby uskutočňované v rozpore so stavebným povolením, nie sú v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu sám na vlastné náklady musí zaobstaráť všetky potrebné doklady, t. j. rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce.

73. Verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a podobne. Posúdenie súladu s nimi vykonáva príslušný prvostupňový orgán štátnej správy.

74. Rozsah požadovaných podkladov nie je taxatívne vymedzený, ale stavebný úrad pri ich určení vychádza predovšetkým z ustanovenia § 126 stavebného zákona, v zmysle ktorého, ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečebných zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektrotechnických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

75. Podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona, záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas, alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

76. Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že mesto Bardejov svojim rozhodnutím povolilo zmenu stavby pred dokončením „Polyfunkčný dom - dvorovej časti domov č. 32, 33 na Radničnom námestí v Bardejove" na pozemku parc. č. C KN 910/5, 910/6 v katastrálnom území Bardejov. Zároveň povolilo jej užívanie JUDr. M. M. ml., a to aj napriek tej skutočnosti, že v konaní o dodatočnom povolení tejto stavby mal preukázané nesúladné stanovisko Krajského pamiatkového úradu, rovnako ako aj Pamiatkového úradu Slovenskej republiky, pretože predmetná stavba patrí do pamiatkovej rezervácie mesta Bardejov.

77. V zmysle § 32 ods. 10 zákona č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu v znení neskorších predpisov Krajský pamiatkový úrad v Prešove vydal osobitné záväzné stanovisko o každej prípravnej dokumentácii a o každej projektovej dokumentácii obnovy a projektovej dokumentácie úpravy nehnuteľnosti, alebo stavby na nehnuteľnosti v pamiatkovom území a v ochrannom pásme.

78. Na základe vyššie uvedeného je možné konštatovať, že v posudzovanej veci neboli splnené zákonné podmienky pre postup stavebného úradu podľa ust. § 140b ods. 1 stavebného zákona, keďže stanovisko Krajského pamiatkového úradu v Prešove, ako aj stanovisko Pamiatkového úradu Slovenskej republiky k projektovej dokumentácii je záväzné a z jeho obsahu vyplýva nesporný odborný názor pamiatkového orgánu.

79. Podľa názoru kasačného súdu ochranu pamiatkového fondu v zmysle ust. § 126 stavebného zákona je potrebné považovať za verejný záujem. V tomto smere sa v plnom rozsahu stotožnil s právnou argumentáciou žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu, že za verejný záujem okrem iného je potrebné vždy považovať záujem, ktorý je upravený a chránený osobitnými predpismi, pričom zákonodarca subsumoval ochranu pamiatkového fondu pod pojem verejného záujmu v ust. § 1 ods. 2 zákona č. 49/2002 Z.z., v zmysle ktorého tento zákon ďalej upravuje organizáciu a pôsobnosť orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ako aj práva a povinnosti vlastníkov a iných právnických osôb a fyzických osôb na úseku ochrany pamiatkového fondu, ktorý je významnou súčasťou kultúrneho dedičstva a ktorého zachovanie je verejným záujmom.

80. Podľa názoru kasačného súdu žalovaný sa náležite vysporiadal s námietkami žalobcu, uvedenými v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu. Kasačný súd konštatoval, že záväzné stanoviská musia byť zosúladené, inak nemožno stavebné povolenie, resp. dodatočné stavebné povolenie vydať (§ 140b ods. 1 stavebného zákona). Týmto postupom sa vylučuje možnosť zrealizovať stavbu, ktorá zákonné požiadavky nespĺňa.

81. Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval za potrebné rozhodnúť o návrhu žalovaného na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti hlavne z dôvodu, že kasačnej sťažnosti žalovaného vyhovel a žalovaný by bol dosiahol rovnaký účinok. Medzi návrhom žalovaného na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti a meritórnym rozhodnutím bola úzka časová súvislosť a preto aj v dôsledku toho, že kasačný súd rozhodol pomerne rýchlo, nebolo potrebné už rozhodovať o odkladom účinku kasačnej sťažnosti.

82. Pre úplnosť kasačný súd udáva, že v zápisnici o pojednávaní zo dňa 31.10.2017, je ako členka senátu uvedená JUDr. N., kým v záhlaví rozsudku je uvedená JUDr. S.

83. O trovách kasačného konania rozhodne podľa ust. § 467 ods. 3 SSP Krajský súd v Prešove podľa ust. § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 167 SSP samostatným uznesením.

84. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.